

РЕШЕНИЕ

№ 349

гр. Варна, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мария Бончева

при участието на секретаря Мария Пл. Минкова
като разгледа докладваното от Мария Бончева Административно наказателно дело № 20243110200506 по описа за 2024 година

Производството е образувано по жалба на М. С. М. против НП № 4330001913/ 05.10.2023г. на Началника на І РУ при ОД МВР гр. Варна, с което на М. С. М. е наложено административно наказание "ГЛОБА" в размер на 80 лева на основание чл. 80 т.5 от ЗБЛД.

Жалбоподателят мо л и да бъде отменено НП, като незаконосъобразно.

В съдебно заседание редовно призован , жалбоподателят не се явява.

Въззиваемата страна не се явява, изразила е становище по жалбата.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от текста на съставения акт за установяване на административно нарушение според административнонаказващия орган, на 14.09.2023г. в гр.Варна се установило, че жалбоподателят при извършена полицейска проверка не представил документ за самоличност.

Съставен бил акт за установяване на административно нарушение за

нарушение по чл.6 от ЗБЛД, след което било издадено атакуваното от въззивника наказателно постановление.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, об основаността му, и справедливостта на наложеното административно наказание прави следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока на обжалване от надлежна страна и е приета от съда за разглеждане.

Наказателното постановление на Началника на І РУ ОД МВР гр. Варна е издадено от компетентен орган-съгласно заповед на Министъра на вътрешните работи.

Съдът намира, че АНО правилно е приложил материалния закон санкционирайки жалбоподателя за нарушение по чл.6 от ЗБДС, като е съотнесъл уставеното към хипотезата на правната норма.

Наказателното постановление е издадено в шестмесечният преклузивен срок по чл.34 ал.3 от ЗАНН.Спазени са нормите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, като съставеният АУАН и издаденото наказателно постановление съдържат всички реквизити, посочени в тези норми. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Не са допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на постановлението и по никакъв начин не е накърнено правото на защита на жалбоподателя, което той е упражнил с подаването на жалба до въззивната инстанция. Посочени са нарушените материално правни норми, като наказанието за нарушението е индивидуализирано.

Правилно административнонаказващия орган е приложил материалния закон, след като е констатирал нарушението по чл.6 от ЗБЛД, като е отнесъл фактите към хипотезата на правната норма и на основание чл.80 т.5 от ЗБЛД е наложил наказание. Съгласно разпоредбата на правната норма с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди. В конкретния случай безспорно установено, че в следствие на действия на жалбоподателя са причинени незначителни имуществени вреди на друг автомобил.

Съобразно събраните по делото доказателства обаче, съдът намира че административно-наказващият орган е следвало да приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, което не е било сторено. Съгласно ТР № 1 от 12.12.2007г. на НК на ВКС преценката за „маловажност на случая” подлежи на съдебен контрол. В обхвата на съдебният контрол се включва и проверка относно законосъобразността на преценката по чл.28 от ЗАНН. Съдът не може да бъде обвързан от решението на административния орган и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да проучи в пълнота фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът изследва и решава всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото.

За да се установи дали случая е маловажен или не, следва да се обсъди степента на обществена опасност на извършеното нарушение, като негово обективно качество, за да се установи дали е социално необходимо и оправдано да се прибегне до прилагане на административно наказателната отговорност. В конкретния случай, видно от материалите приложени по преписката, е че нарушението е първо за жалбоподателя. Видно от приложените писмени доказателства същия страда от психично заболяване. Съдът намира че извършеното от въззивникът е с явно незначителна обществена опасност и засяга в малка степен установения ред за държавно управление. Поради това и съдът намира, че следва да се приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и да се приеме, че случаят е маловажен. Наказващият орган от своя страна в постановлението не е изложил мотиви защо приема, че случаят не е такъв и без обсъждане на всички обстоятелства, установени в хода на проверката е издал наказателно постановление, като е наложил на въззивникът наказание. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи "маловажните" случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 ЗАНН. Наказващият орган е бил длъжен да отчете наличието на обстоятелствата на чл. 28 от ЗАНН, които изключват отговорността или най-малкото да се мотивира, защо не прилага чл. 28 от ЗАНН. Затова го задължава разпоредбата на чл. 53 ал. 1 от ЗАНН, според който наказващият орган издава наказателно постановление, след като се убеди, че няма основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Видно от обстоятелствената част на наказателното постановление, наказващият орган не е изложил мотиви за липсата на предпоставките по чл. 28 от

ЗАНН. Съгласно чл.93 т.9 ДР на НК "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Целта на ЗАНН е налагане на наказания за предупреждаване и превъзпитаване на нарушителят към спазване на установения правов ред и въздействие върху гражданските субекти възпитателно и предупредително. Налагането на санкция не следва да се приема като самоцел на закона, тъй като е регламентирана възможност да не се налага наказание, като се предупреди нарушителя чрез съответен способ, че при повторно нарушение ще бъде санкциониран. Няма съмнение, че нарушението, за което е ангажирана отговорността на лицето е формално, респ. от него не настъпват вреди нито за държавата, нито за гражданите. Реално се касае за нарушение, от което не са настъпили никакви вредни последици. Няма доказателства жалбоподателят да е наказван за идентично нарушение на закона. Горното води до извода, че се касае за инцидентен случай. В случая обществената опасност на деянието и на дееца е явно незначителна.

Предвид изложеното, съдът намира, че в настоящата хипотеза е следвало да се приложи разпоредбата на чл. 28 б. "а" от ЗАНН, като нарушителят следва да бъде предупреден на осн. чл. 63 ал.4 от ЗАНН, че при повторно извършване на нарушението ще му бъде наложено административно наказание. Доколкото при хипотезата на чл. 28 б. "а" от ЗАНН е осъществен състав на административно нарушение, то предупреждението не означава оневиняване. Съдът намира, че по този начин биха се изпълнили целите на наказанието – да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правов ред и да въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, така както визира чл. 12 от ЗАНН. В конкретният случай още съставения акт е изиграл същата роля, предвид предприетите незабавни действия от страна жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 4330001913/ 05.10.2023г. на Началника на І РУ при ОД МВР гр. Варна, с което на М. С. М. е наложено административно наказание "ГЛОБА" в размер на 80 лева на основание чл. 80 т.5 от ЗБЛД.

На основание чл.63 ал.4 от ЗАНН ПРЕДУПРЕЖДАВА нарушителя М. С. М., че извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението подлежи на касационно обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че мотивите към решението са изготвени пред Административен съд-Варна по реда на АПК.

След влизане в сила на съдебното решение, административно-наказателната преписка да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____